

залишаються ще ті наші громадяни, які продовжують розгублено тупцюватися між звичним минулим і незвичним майбутнім, між Європою і Євразією, між гідним, але відповідальним життям та нікчемним, але щасливо-бездумним. Саме за них і точитиметься основна боротьба, перші результати якої матимемо вже 31 жовтня. Сучасна українська влада давно збагнула, що підтримувати в людині тваринне і рабське багатогато простіше, ніж вичавлювати з неї раба і плекати громадянина.

Перемога Віктора Ющенка стане одним із етапів трансформації української свідомості, внаслідок чого відбудеться якісний стрибок у „вичавлюванні рабства” з наших душ, формування громадянського суспільства, яке впродовж тринадцяти років незалежності ми так і не спромоглися побудувати. Програма Віктора Ющенка зрозуміла для кожного українця: „Я йду на вибори, щоб подолати в Україні бідність і безробіття, забезпечити високі стандарти життя для простих людей. Я знаю, які проблеми хвилюють кожного громадянина України. Я знаю, як ці проблеми вирішувати – і я вмію їх вирішувати. Всі мої дії на посаді Президента будуть законними, прозорими і зрозумілими. Мої дії будуть рішучими, послідовними і ефективними. Вже з наступного року ми всі відчуємо, що живемо в зовсім іншій державі – яка дбає про всіх громадян, а не лише про чиновників і олігархів.

Тих, хто мене підтримає на виборах, і тим, хто цього не зробить, гарантую: я стоятиму на сторожі прав кожного з вас. В Україні буде зручно і загишно усім і кожному – в цьому я вбачаю свій головний обов'язок...”.

НАЦІОНАЛЬНА ЕЛІТА ВЖЕ ВИЗНАЧИЛАСЯ: ПЕРЕМОГА ВІКТОРА ЮЩЕНКА – ПЕРЕМОГА ВСІХ НАС

Сучасні політологи до національної еліти відносять духовно-інтелектуальну, господарську і політичну. За своєю структурою, джерелами формування національна еліта неоднорідна, але за ціллю своєї діяльності вона є однорідною, бо свідомо чи навіть неусвідомлено працює на утвердження і розвиток національної держави, формування політичної нації як спільноти усіх громадян, що проживають у даній державі. Від того наскільки потужною і авторитетною є національна еліта, залежить майбутнє соціально-економічного, політичного і культурного розвитку тієї чи іншої країни. Необхідно погодитись із твердженням Антоніни Колодій, що „ефективність діяльності політичної еліти України буде забезпечена, якщо сформується повноцінна і стабільна провідна верства, що відзначатиметься професіоналізмом, високим інтелектуальним рівнем, відданістю загальнонародським і національним ідеалам, активною участю у розбудові незалежної держави. Ці риси дають змогу політичній еліті стати чинником національної консолідації, політичної стабільності, здійснення економічної реформи та утвердження демократії”. В даній публікації, шановний читачу, підібрані висловлювання про сьогоднішній стан справ у політичному житті України різних представників національної еліти – науковців, політиків і культурних діячів, більшість з яких становлять золотий фонд нашої нації, яка, безсумнівно, перебуває напередодні радикальних змін. То ж прислухаймося до них, а 21 листопада зробимо свій вибір, за який нам не буде соромно дивитися в очі своїм дітям.

Олександр Майборода – доктор історичних наук, завідувач відділу Інституту політичних та етнопольованих досліджень НАН України: „Сьогодні життя дає нам шанс змінити фальшиву стабільність на розвиток, гідний рівень життя, свободу й можливості для кожного. Нам усім треба зробити лише одне зусилля – прийти й проголосувати за Ющенка. Це шанс позбутися „зубного болю” й почати жити нормально. Це шанс нічого не боятися, мати стабільні високі доходи, жити по-людськи,

нормально відпочивати, а не рахувати копійки до наступної 30-гривневої подачки влади. Ющенко показав, що має чітку картину майбутнього України. Він не витрачає часу на переділ власності та брудні технології. Уже сьогодні Ющенко продемонстрував свої перші укази на посаді Президента України, які стосуються соціальної політики й боротьби з корупцією. У них він окреслює як завдання, так і шляхи їх вирішення. А нам не треба боятися влади. Боятися треба не змін. Боятися треба загнаних усередину суспільних хвороб, які загрожують майбутньому нашої держави, майбутньому кожного з нас”.

Георгій Щокін – засновник та президент Міжрегіональної Академії управління персоналом, голова Всеукраїнського громадсько-патріотичного об'єднання „Український вибір”, професор, дійсний член (академік) та почесний доктор університетів та академій 11 країн світу: „Що ж побудувала нинішня влада в Україні? Що це за державний устрій або режим і чи має він аналоги в історичній ретроспективі і яка можливість його збереження в більш-менш віддаленому майбутньому? Давайте подивимось. Насамперед – постать глави цієї владної піраміди. Вона всім відома – це Леонід Кучма: руда, невиразна, невеличка людина з довгим носом та печаткою давнього і вірного прихильника „зеленого змія”. Волею долі і за певної (скоріше, вирішальної) допомоги тих, кого влаштовувала його кандидатура, він (можливо, сам не сподіваючись) став главою найбільшої та, мабуть, найбагатшої європейської держави. Що сталося за 10 років кумівського „державотворення”, відомо всім. Достатньо нагадати, що за ці роки населення України зменшилося майже на 4 млн. осіб, що співвідносно з втратами у великій війні... Фігура Ющенка як можливого Президента України не втрачена для українського майбутнього, оскільки є впевненість у тому, що національно свідомі частина його оточення не дасть йому змоги звернути з обраного українського шляху. Це дуже і дуже обнадійлива особливість політичного феномена Ющенка. Запам'ятаємо її... На мою думку, як представника колективного роботодавця, В.Янукович міг би за своїми даними стати керівником держави (можливо, вже в іншому житті)”.

Петро Масляк – академік НАН України: „Ющенко розумний, порядний і чесний. Він глибоко віруюча людина. Це в нього на обличчі написано. Що написано на обличчях деяких інших кандидатів у президенти, коментувати не буду. Але якщо ви не вмiстє читати „по обличчю”, довірте це нашим малим дітям і онукам. Проведіть експеримент, який я неодноразово здійснював за першої нагоди з багатьма дітьми, в тому числі і з немовлятами, які не вмiють говорити. Дітей не обдуриш. Вони вмiють розкусять хто є хто. Покажіть вашій дитині чи онукові портрети хоча б найвірогідніших претендентів на президентство в Україні. Від одних вони відвертаються, побачивши інших, навіть жінок, починають плакати, а до портрета Ющенка тягнуться рукою з посмішкою і словом „дядя”. Воістину сказано: устами немовляти глаголиць істина... Ющенко дійсно агент, але не американського і російського імперіалізму чи сіонізму, а наш з вами агент, наших дітей і онуків”.

Іван Плющ – член координаційного комітету коаліції „Сила народу”, легенда українського парламентаризму, єдиний народний депутат, якого обирали Головою Верховної Ради двічі: „На відміну від нинішніх керівників, Віктор Ющенко глибоко свідомий того, що найперше треба підняти купівельну спроможність населення. Але підняти її треба тільки в комплексі з іншими заходами. Так, як це було в 1999-2001 роках, коли урядом керував Ющенко. Тоді він почав підняти купівельну спроможність населення, через кредитування села підтримав виробництво, дбав про розвиток сільської інфраструктури, виплатив заборгованості зарплати і почав їх підвищувати, чим не допустив „цінового вибуху” на продовольчому ринку. Зазначені в його передвиборній програмі заходи – кредитування, розвиток сільської

інфраструктури, підвищення зарплат у два-три рази й пенсій удвічі – мають іти паралельно. Тоді реальні ціни на продукти харчування не здаватимуться людям такими страшними, як сьогодні”.

Юрій Костенко – лідер Української Народної партії, народний депутат України: „Людей, які пов’язують своє майбутнє з президентством Ющенка, виявилось настільки багато, що влада з усіма її установами не змогла „забезпечити” своєму кандидату відсоток, потрібний для перемоги. Ми всі ще раз переконалися: голос народу сильніший за підкилимні ігри чиновників. Друге: Україна отримала загальнонаціонального лідера – це Віктор Ющенко, який переміг у 17-ти адміністративних одиницях – 16-ти областях та в столиці, місті Києві. Віктор Янукович виявився лише регіональним лідером, перемігши тільки в 8 областях, АР Крим та Севастополі. Ющенко виграв не лише Захід, а й Центр України, а центр держави завжди вважається важливим показником”.

Володимир Полохало – відомий український політолог та соціолог: „Янукович усвідомлюється громадянами як спадкоємець Кучми. Його рейтинг надзвичайно низький. Кучма є тягарем на ногах Януковича, що не дозволяє йому збільшити свій ресурс. Сьогоднішній рейтинг Януковича майже максимальний, він досяг стелі. 100-150%, як кажуть наближені до Прем’єр-міністра соціологи, він не досягне... Потенціал мобілізації електорату в Ющенка значно більший, ніж у Януковича. Врешті-решт, треба врахувати й те, що в опитуваннях через певні фобії щиро відповідають зовсім не всі. Є підстави говорити, що рейтинг Ющенка вищий, ніж повідомляють соціологічні опитування. Аналогічний випадок був із СПУ і БЮТ на минулих парламентських виборах. Реальний розрив у рейтингах обох Вікторів сьогодні – 10%”.

Сергій Рахманін – редактор відділу політики найавторитетнішого серед інтелектуалів тижневика „Дзеркало тижня”, володар низки найпрестижніших журналістських регалій і нагород: „Наскільки спрацює схема „Схід-Захід”? По-перше, цю карту штучно нав’язують опоненти Ющенка. По-друге, це дуже умовний і уявний поділ України. Хіба можна порівняти східні Донецьк із Харковом. 97% селян Харківщини розмовляють українською і збираються голосувати за Ющенка. І Ющенку не слід купуватися на цю гру, виправдовуватись і загравати зі Сходом. Це його коріння, його менталітет. Він ніяк не висуванець Західної України. Просто тут у нього незаперечний авторитет національного лідера... Або ж узяти роздуту метафору, що Ющенко орієнтується на Захід, США і нехтує Росією. Та за статистикою за його прем’єрства було більше пожвавлення російського бізнесу на Україні, ніж зараз. І навпаки: інтереси донецького бізнесу мало орієнтовані на Росію”.

Ігор Гринів – перший заступник керівника центрального штабу Віктора Ющенка: „Янукович має найбільше ефірного часу, при цьому – повністю відсутній негатив про нього. Зокрема, на УТ-1 лише фоново подаються повідомлення про інших кандидатів у президенти, а про Віктора Ющенка йде виключно негативна інформація. За кількістю негативного матеріалу на Ющенка першість тримає „Інтер”... Сьогодні у ЗМІ, крім замовчування інформації про Ющенка як кандидата на пост Президента України, використовується пряма його дискредитація”.

Олександр Зінченко – заступник голови Верховної Ради України: „Усі владні піартехнологі, усі кризові менеджери, „наперсточники з київського вокзалу” з обличчями Гельмана і Павловського не розуміють ментальності наших людей. Те, як з їхньої подачі центральні канали показують Ющенка, у нормальної людини викликає відторгнення. Це сприйме лише люмпенізоване середовище, для якого „Мурка” – найкраща пісня у світі, а Філіп Кіркоров – найкращий виконавець. Російські технологи, які працюють в Україні, продають тут те, на що був попит у Росії декілька років тому, -

ненависть і розбрат. Вони не створюють, а руйнують. Я впевнений, що в Україні такі технології не переможуть ніколи”.

Дмитро Павличко – визначний український поет, Герой України: „Віктор Ющенко символізує найосвіченішу, елітну верству українського суспільства. Його команда – це наукова, творча, духовна інтелігенція України. Опоненти Ющенка з провладного табору як аргумент у протистоянні з ним намагаються виставити ідею якоїсь стабілізації. Однак ми чудово розуміємо, про що йдеться. Нам така „стабільність” не потрібна. Ми повинні змінити не лише законодавчу систему, але – і це є головним – змінити суспільну свідомість української нації у бік європейського, демократичного мислення. Ця свідомість і є в команді нашого кандидата. Тому перемога Віктора Ющенка буде перемогою не лише його особисто чи його команди. Це буде перемогою всієї України”.

Павло Мовчан – голова товариства „Просвіта”: „Характеризуючи Віктора Андрійовича як людину і як політика, хочу насамперед зауважити: ми всі максималісти і вимагаємо іноді неможливого, достосовуючи до того образу лідера, який сформувався протягом кількох років. Ми хотіли б бачити залізну волю, командорські інтонації, забуваючи про те, що це чиста, добра душа. Про його позитивні сторони багато хто знає. Це людина, яка готова слухати, готова сприймати чужий біль, сприймати і обробляти безліч інформації. Я теж максималіст. І саме тому ми сьогодні зробимо те, чого не зробили протягом століть. Мусимо зробити. Бо іншого немає. Інше – від лукавого. Віктор Ющенко не випадковий у нашій долі, у цьому часовому проміжку. Це реальна політична постать, яка потрібна сьогодні Україні як ніколи”.

Ліна Костенко – видатна українська поетеса, довірена особа Віктора Ющенка: „Раніше, коли творча інтелігенція зверталася до народу, я не бачила в цьому сенсу. А тепер, мені здається, сенс з’явився. Тому що тепер в цих зверненнях дійсно звучать ті думки, які народ розуміє і поділяє. Вони говорять правду. Вони щирі. Кожне правдиве слово сьогодні вагоме і важливе... За те, що в нас такі лідери, що в нас нема авторитетів, ми повинні звинувачувати тільки себе. Тому якщо ти вже знайшов того, кому можеш довірити майбутнє цієї країни, твій обов’язок – його підтримати”.

Роман Безсмертний – член координаційного комітету коаліції „Сила народу”: „Треба розуміти, що великою частиною людей у владі керує страх. Страх позбутися влади менший за страх бути розшматованим. Ми не живемо в замкнутому ізольованому світі, і пробачення їм не буде. Не дай Бог щось станеться з Ющенком, м’ячик маленький (Земна куля – Ред.), тікати буде нікуди. Історія знає приклади, коли одна смерть тягне за собою трагедію мільйонів. Тому всі ці стеження на Ай-Петрі, всі ці „КамАЗИ”, все те, про що Ющенко знає, але не говорить, - це лише спроба помотати нерви. Не більше”.

Анатолій Гриценко – заступник керівника виборчої кампанії Віктора Ющенка: „Сьогодні уряд Януковича збільшує борги із зарплати. На всі боки вихваляючись „небаченим економічним зростанням”, цей уряд не в змозі вчасно виплатити навіть відпускні освітянам. З подачі уряду Януковича Президент Кучма наклав вето на закон, згідно з яким борги перед освітянами визнавалися державним боргом. Від таких керівників громадянам доведеться довго чекати повернення невиплачених зарплат. Натомість уряд Віктора Ющенка у 2000 році переломив сумну традицію накопичення боргів із зарплати, забезпечив стовідсоткові поточні виплати зарплат бюджетникам і започаткував процес повернення боргів. Протягом 2000-го та першого півріччя 2001 року загальна сума боргів із зарплати скоротилася на 2,1 млрд. гривень, або на третину, а борги працівникам соціально-культурної сфери – на дві третини. Щоб не допускати утворення нових боргів, з ініціативи уряду Ющенка Верховна Рада прийняла закон, згідно з яким було значно посилено адміністративну і кримінальну відповідальність

посадових осіб за несвоєчасну виплату зарплати. Отже, Ющенко знає, як повернути людям борги із зарплати – і зробить це. Згідно з Планом дій, протягом 2005 року всі заборгованості буде виплачено”.

В'ячеслав Кириленко – Народний депутат України: „Позицію блоку Ющенка оприлюднено давно: мінімальна заробітна плата має поступово зрівнятися із прожитковим мінімумом (362 гривні), а потім перевищити його. Те саме ж стосується пенсій та інших видів соціальної допомоги. Ми вели мову про це ще минулого року, сказали, де взяти кошти, вказали на приховані мільярди, а потім – додаткові ресурси, після чого внесли необхідні законопроекти. Ще в січні цього року Ющенко подав законопроект про наближення мінімальної зарплати до прожиткового мінімуму. Перший етап підвищення мав відбутися ще до липня, а з 1 січня 2005 року мінімальна зарплата мала зрівнятися із прожитковим мінімумом, після чого перевищити його. Янукович, розуміючи, що народ не сприймає соціальної політики нинішнього уряду, узяв на озброєння соціальну роботу й гасла Ющенка. Що ж, це суто передвиборний крок, і виборці це чудово розуміють. Я, зустрічаючись із пенсіонерами свого виборчого округу, чув від багатьох таку думку: „Підвищені пенсії ми, звичайно, візьмемо, тому що це гроші, украдені в нас. Але голосуватимемо за людину, яка ніколи не крада, - за Ющенка”.

Сергій Ратушняк – Народний депутат України: „Ставлюся до Ющенка з повагою... На мою думку, він набагато мудріша й сильніша людина, аніж здається, навіть його прихильникам. Також вважаю, що його моральний стрижень більш міцний, ніж хотілося б декому із його близького оточення. Це самодостатня, фундаментальна особистість. За останні півтора року він змігнїв як політик і став вище якихось вузьких корпоративних інтересів. Віктор Ющенко мислить масштабно, як і має думати кандидат на посаду лідера нації. Гадаю, він зуміє зберегти злагоду в суспільстві. Якщо говорити більш конкретно, то при Президентові Ющенку ніколи не буде „закарпатського варіанту” – коли на виборах 2002 року перемогли опозиційні сили, а губернатором призначили представника політичних аутсайдерів. Переконаний, що Віктор Ющенко, наприклад, на Донеччині ніколи не призначить губернатором вихідця з Галичини”.

Іван Іванчо – Народний депутат України: „Сприймаю його дуже позитивно, бо це – інтелігентна, толерантна й мужня людина. Зараз проти Ющенка бореться вся державна машина, але він відважно й благородно витримує всі удари. Він дійсно боєць і патріот. Переконаний, що Віктор Ющенко гідний того, щоб бути главою держави. Він давно це підтвердив своєю роботою і особистими якостями”.

Олександр Кеменяш – Народний депутат України: „Якщо я беру участь у виборчій кампанії Віктора Ющенка, це і є яскравим свідченням мого ставлення до нього. Наголошую, активно дію в кампанії і несу конкретну відповідальність за певну ділянку роботи. А чому я, позафракційний депутат, один із керівників соціал-демократичної партії (немає нічого спільного із СДПУ(о) – Ред.) підтримав Віктора Ющенка? Перш за все тому, що упродовж трьох років у цього політика найбільший рейтинг і зберігається сталий електорат. Оцей фактор, думаю, про щось говорить. Тобто Віктор Ющенко є народним кандидатом. Така довготривала підтримка Ющенка народом також підтверджує, що українці мудрі й обдурити їх не так легко. Люди вже не вірять тим політикам, котрі за три місяці творять „дива”, до того ж за наші з вами гроші”.

Віктор Балоба – Народний депутат України: „Віктор Ющенко імponує мені перш за все своєю шляхетністю і мудрістю. Ви подивіться, що творить проти нього діюча влада, а він навіть у таких „бойових” умовах зберігає благородство. Бореться з

цинічною, бандитською владою, котра нехтує всіма нормами моралі, гідно, не озлоблюючись. Зауважте, у Віктора Ющенка ніколи немає на обличчі виразу ненависті, чого не скажеш про його політичних опонентів. Саме такий нам потрібен лідер нації: з міцною моральною основою, не озлоблений, що зуміє побудувати цивілізоване суспільство. Я особисто, як і більшість українців, хочу жити в країні вільних і відповідальних громадян, а не в „поліцейській” державі”.

Ніна Матвієнко – народна артистка України, лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка: „Віктор ворогів не шукає, а шукає односторонців, яким болить доля України, шукає шляхи виходу з кризової ситуації в державі. Є люди, які руйнують, а є – котрі будують. Не всі сьгоднішні патріоти можуть будувати, то хай хоч не заважають. А Віктор Ющенко – будівничий! Справжній майстер! Про це можна судити по його роботі на чолі уряду і як голови Нацбанку. Кажуть, нині Ющенко отримує щодня листів, може, й не менше, ніж тоді, коли був прем'єром. Пишуть з усіх областей, з найвіддаленіших куточків України. З надією, що якимось допоможе, підтримає, щось порадить. І що цікаво? Серед цих листів дві третини, а то й більше – від жінок. Може, тому, що жінка сьогодні більше, ніж чоловік, не захищена від усіх негараздів. А ще, гадаю, ми, жінки, здатні швидше розпізнати в людині її кращі якості, відчути доброту, чесність, порядність. А у Віктора такий погляд, непоказна усмішка і знаходить він такі прості, переконливі слова, що йому відразу повіриш. Я б сказала: Ющенко дуже щасливий чоловік, незалежно від того, якою буде його подальша доля. Будь щасливим, Вікторе! Будь здоровим! Нашими ж бажаннями і з Божою ласкою – пройти тобі тернову дорогу достойно: в ім'я ідеї, України, в ім'я Батька, Матері і наших українських дітей!”.

Олександр Шалімов – головний хірург Міністерства охорони здоров'я України, Герой соціалістичної праці, академік НАН України та Академії медичних наук: „Я, Олександр Олександрович Шалімов, все своє життя присвячую питанням охорони здоров'я (лікуванню хворих). Під час виборів Президента я продовжую виступати серед медичних працівників і проводжу обстеження і консультації хворих. Я дав згоду бути довіреною особою кандидата в Президенти В.А.Ющенка з питань охорони здоров'я, котрий при сприянні Української Народної партії допомагає проводити обстеження хворих у віддалених куточках України. Як лікар я поважаю Віктора Ющенка за те, що він береже своє здоров'я. Чи не жарт – Віктор Андрійович тридцять разів піднімався на найвищу вершину України, гору Говерлу! Це дуже сильна Людина. Проголосую за нього”.

Святослав Вакарчук – керівник рок-гурту „Океан Ельзи”, довірена особа Віктора Ющенка: „Я знайомий з багатьма людьми – політиками, журналістами, громадськими діячами, - зв'язаними з тими чи іншими політичними силами. Дехто з них – мої друзі. І я просто не можу собі дозволити ставити особисті відносини в залежність від політичних поглядів близької мені людини. Політичні погляди – це тільки політичні погляди. І мені все рівно, як віднесуться до мого політичного вибору. Коли щось зміниться, можливо, зміниться й моє відношення до політики. Просто зараз я хочу допомогти саме Віктору Ющенку”.

Олег Скрипка – лідер найкращого вітчизняного рок-гурту „ВВ”: „На попередніх виборах нам погрожували й примушували підтримувати Кучму. У мене забирали квартиру й погрожували вбивством. Подали до суду. Я не злякався, і ми таки не брали участі у виборах. І після цього зрозуміло, що я не буду підтримувати владу. У мене досі квартира на Подолі під арештом. Як я можу грати за владу, якщо вона мені, по-перше, нічого доброго не зробила, а по-друге, стільки шкоди завдала... Ми співаємо

й кажемо, що підтримуємо Ющенка, бо я хочу, щоб мої діти жили не на зоні, а щоб вони в культурній країні жили, в Українській державі, а не в країні без своєї культури, у країні шансону, „голімої”, пластикової попси тощо. Уся інтелігентна публіка – за Ющенка, і вона розуміє, що це вибір серця, а не грошей”.

Олександр Положинський – лідер рок-гурту „Тартак”: „Скажіть друзям і знайомим, обов’язково скажіть батькам: нехай не вмикають телевізор ці найближчі тижні до виборів. Я сам працював на телебаченні й знаю, як зараз технічними засобами з білого роблять чорне, а з розумного глядача – дурня. Давайте нарешті жити своїм розумом і своїм серцем. Давайте робити свідомий вибір і головне – сильний вибір. Ми прагнемо змін. Ми хочемо самі вирішувати, їхати нам до столиці на концерт чи ні. Ми хочемо самі вирішувати своє майбутнє. Ми самі хочемо вирішувати, за кого нам голосувати. Нам не потрібно, щоб за нас це вирішувало телебачення. Ми проти, щоб нас зганяли силою на підтримку провладного кандидата”.

Отже, політична і духовна еліти України своє слово сказали. 21 листопада український народ зробить свій вибір. Від того, яким він буде, багато в чому залежить майбутнє нашої країни, наших дітей і внуків. А завершити цю публікацію хотілося б словами Віктора Ющенка із його останньої книги „Вірю в Україну”: „2004 рік в Україні стане роком вибору народом не лише Президента, але й історичної долі своєї країни. Я звертаюся до всіх громадян, котрим не байдуже майбутнє України. Ми повинні об’єднати духовні, інтелектуальні зусилля і дійти згоди й порозуміння щодо порядку у нашому спільному домі. Це стане основою та суспільним дороговказом політики майбутньої влади. Я пропоную своє бачення розвитку України і закликаю кожного з вас сказати власне слово, зробити власний крок до спільного творення гідного й заможного майбутнього. Пам’ятаймо! Ніхто нам не збудує держави, коли ми самі її не збудуємо. В Україні, у нас з вами є все, щоб бути процвітаючою європейською державою!”.

ПЕРЕМОГА БУДЕ ЗА НАМИ!

**ВИСТУП ДОВІРЕНОЇ ОСОБИ КАНДИДАТА НА ПОСТ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ ВІКТОРА ЮЩЕНКА ПРОФЕСОРА
МИКОЛИ ВЕГЕША НА МІТИНГУ В СВАЛЯВІ
18 вересня 2004 р.**

Дорогі закарпатці!

Серед двадцяти шести кандидатів на пост Президента України лише один відкрито заявив, що не виступає від імені якоїсь партії, групи чи клану. Мова йде про людину, яка готова взяти всю відповідальність за долю країни і яка спирається на підтримку свого головного союзника – народу. Такою людиною і таким кандидатом є Віктор Ющенко, якого цілком справедливо український народ називає своїм майбутнім президентом. Віктор Ющенко і народ України хоче кардинальних змін на краще, в той час як влада прагне одного – зберегти все так, як є. Отже, головний зміст нинішньої президентської кампанії – не протиріччя між двома основними кандидатами Віктором Ющенком і Віктором Януковичем, а між владою і народом, минулим і майбутнім.

Щоб там не говорила влада, Віктор Ющенко є тим політиком, що здатний об’єднати націю для подальшого поступу вперед. Він вірить у перемогу, знає як її досягти і, що найголовніше, може радикально змінити життя українського народу на